

Katholieke Vlaamse Hogeschool in Antwerpen, waar hij hoogleraar 'taalbeheersing' is. Hij ziet voor de vertalers in de toekomst een ruime taak weggelegd als communicatiedeskundige en taaladviseur. Daarvoor zijn taalzorg en vooral een technologische taalbeheersing heel belangrijk. Met dit laatste bedoelt Gillaerts een praktische taalbeheersing die technieken en strategieën aanreikt om taalverkeerproblemen op te lossen.

Dit hoofdstuk is wel interessant voor een geïnteresseerd leraar die wil weten waar deze tekstwetenschap gesitueerd moet worden. Of de doelgroep, die op zoek is naar een oplossing voor een specifiek communicatieprobleem, daar een boodschap aan heeft, valt te betwijfelen. Het is wel belangrijk om te weten welke visie Gillaerts op taalbeheersing heeft, omdat dat de aanpak in de rest van het boek verantwoordt maar dat had in dit geval wel bondiger gekund. Bovendien is het stilistisch storend dat dit eerste hoofdstuk een neergeschreven redevoering is.

Vanaf het tweede hoofdstuk volgt een bespreking van specifieke tekstsoorten. Gillaerts wijst erop dat zowel mondelinge als schriftelijke communicatie aan bod komen. Een preciezere verantwoording van de tekstsoortkeuze geeft hij echter niet. Het aanbod is wel interessant omdat de besproken tekstsoorten nogal wat problemen geven en niet in elke publikatie over

zakelijke communicatie terug te vinden zijn. Gillaerts geeft telkens een close reading van de teksten uit de bijlage. Die voorbeelden zorgen voor een heel concrete aanpak. Een apart gebundelde bijlage was wel handiger geweest, zodat de besproken tekst naast de bespreking gelezen kon worden.

Bij elke tekstsoort weidt Gillaerts uit, soms nogal breedvoerig, over de context, de doelgroep, de doelstellingen, de randvoorwaarden enz. Op die manier maakt hij duidelijk waar de problemen schuil gaan en hoe die al dan niet opgelost zijn in de voorbeeldtekst. Hij let daarbij op formulering, lay out, structuur en strategie.

Wie beroepshalve met de besproken tekstsoorten geconfronteerd wordt, als schrijver of als lezer, zal uit dit boek heel wat opsteken. Hij moet daarvoor de bespreking wel goed meevolgen en heel aandachtig lezen. Gillaerts had zijn lezers een handje kunnen toesteken door per tekstsoort een aparte samenvatting te geven van de kenmerken, de valkuilen, de adviezen, de te volgen strategieën e.d. Op die manier had hij zijn tweede doelstelling, nl. aantonen dat een ergo-centrische benadering mogelijkheden biedt om greep te krijgen op communicatieproblemen, beter kunnen realiseren.

Marie-Anne Baert
Rijakker 22
9910 Mariakerke

TUSSENDOOR

Nederlands in de niet-taalvakken

Op zaterdag 14 november 1992 vindt in Noordwijkerhout (bij Amsterdam) de Algemene Conferentie van de Nederlandse Taal en Letteren van de Nederlandse Taalunie plaats. Het thema van de ACNTL 1992 is 'Nederlands in de niet-taalvakken'. In negen lezingen, waaruit elke deelnemer er drie kan kiezen, worden drie verschillende deelthema's aangesneden: de rol van taal bij het leren op school, de rol van vaktaal bij het verwerven van vakkennis, en de rol van taalbeleid bij de implementatie van een gewenste didactiek.

Deze conferentie richt zich tot opleiders van leerkrachten, onderzoekers, leerkrachten in niet-taalvakken en neerlandici, moedertaaldidactici, educatieve uitgeverijen, onderwijsbegeleiders- en verzorgers.

Inschrijven kan bij de Nederlandse Taalunie, Stadhoudersplantsoen 2, 2597 JL Den Haag, tel. 00-31-70-346.95.48.

